
Herlinda Vekemans

Het begin van de kleine verhalen In een flits van okkernoot

Eerste maand

Op het einde van de eerste maand is het embryo ongeveer 1 mm groot.

Een lege, halve okkernoot is beslist groot genoeg. Je vindt er wel eens een op je weg tijdens een wandeling. Groter moet een voorwerp niet zijn om een verhaal op te diepen.

Tweede maand

Het embryo groeit tot ongeveer 2 cm. Het hartje klopt. De vrouw merkt dat ze zwanger is doordat haar menstruatie uitblijft.

Goden, even schimmig als mythische figuren, zijn altijd en overal de hoofdpersonages van verhalen geweest. Het verhaal is het kloppende hart van een god.

Derde maand

De foetus is nu helemaal gevormd, compleet met vingers en tenen. Hij is 9 cm groot en weegt 60 gram.

Verhalen hebben grijpgrage woorden. Ze halen er andere bij en vermenigvuldigen zich.

Geen god zonder verhalen. Als de verhalen stoppen, sterft hij. Een uitgedroogde pissebed.

Vierde maand

De foetus hoort en ziet het verschil tussen licht en donker.

De genen hebben hun pionnen vooruitgeschoven lang voor een kind zicht krijgt op zijn eigen duistere kanten.

Vijfde maand

De foetus is 30 cm en weegt 500 gram. Hij of zij heeft een favoriete slaaphouding.

Zesde maand

Op het einde van deze maand opent de baby zijn ogen. De kleur van de ogen is leigrijs. Na de geboorte krijgen de ogen hun latere kleur.

Zevende maand

De baby is nu levensvatbaar. Buiten de baarmoeder kan hij in een couveuse in leven blijven. Zijn longen zijn nog niet volgroeid.

Achtste maand

De baby draait zich en komt ondersteboven in de buik van de moeder te zitten, klaar voor de geboorte.

Er zijn altijd voldoende verhalen voorhanden om in het donker te kunnen zien. Wat je ziet, hangt van het verhaal af.

Sommige goden verloren veel van hun individualiteit. Velen zochten na de verhalen een zelfde soort vergetelheid. Een enkeling werd strijdlustig.

Niemand zag ooit de god van dit verhaal. Goden laten zich niet bekijken. Kijken is objectiveren, catalogiseren, taxeren.

De god van dit verhaal begon zijn verhaal al sprekend. Met woorden maakte hij zijn wereld. En zijn mensen. Hij blies en ze leefden. Het werd een hele strijd, hij en de mensen, vele boeken lang. Uiteindelijk zweeg hij. Hoe spreken sterven wordt.

Toen hij al een tijd zweeg, werd zijn zoon aangekondigd. De zoon zou spreken.

Negende maand

Gemiddeld wordt de baby geboren in week 40. De baby is ongeveer 50 centimeter en weegt rond de 3400 gram.

Nooit sprak ik met de god van dit verhaal over de geboorte van zijn zoon. Het was allemaal veel te laat. Hij was al lang gestorven voor ik geboren werd. Sommige tijdgenoten menen nog sporen van hem terug te vinden. Vooral daar waar territoria van de geest bevochten worden. Darwinistische strijd om de sterkste.

Wat sporen betreft, houd ik het zelf graag bij pissebedden en lege, open okkernoten. Toevallig ontstane fetisjen, die naar een minimaal invasief bestaan verwijzen. Een kijkoperatie door een gaatje zo groot als een okkernoot. Foto's vanuit een donker, verborgen pissebeddenperspectief. Flitsen.

Als kind sprak ik met de zoon, een man met beschermtalent. Zijn naam alleen al was een amulet tegen nachtmerries en spinnen.

Later is hij een verhaal geworden, klein genoeg om in elke open okkernoot terug te vinden.